

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 7. De Cælestis Beatitudinis gustatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

EXERCITIUM VII.

De Cælestis Beatitudinibus Gustatione.

Ps. 41. 5. **I.** Statue te in Cælo præsentem: & intra in
lum locum tabernaculi admirabilis: usque
Domum Dei, in voce exultationis, & confessionis
sonus epulantis.

Ps. 41. 5.

2. Beatitudo Cælestis usque adeo ad Gustu
facta est, & gustationem sui requirit; ut sine gu
stu haberi non possit; ut non nisi per gustum hu
beri possit. Inde illa Sapientis experti moniti
Gustate & videte, quoniam suavis est Dominus: ope
ret ut gustus præcedat, & tum visio succedet, cu
mumque Vita Beata, & æterna possidebitur.

Ps. 33. 9.

3. Hæc Veritas etiam in hâc vitâ suum locum
habet: isteque servandus est ordo festinatio
nibus ad cælestem beatitudinem, ut eam prius hîc de
gustent, peream, quæ hîc possibilis est degus
tationem.

Matth. 5. 8.

4. Sed ante omnia, necesse est, præce
mundatio, & expurgatio palatii nostri, acer
so, & felleo sapore terrenarum, sensualiumq;
dulcedinum infectissimi. Melle implendus
ō homo: & melle super favum dulciore. Si au
to plenus es, ubi istud cælestè mel pones? Effu
de prius acetum: ut securè, ut beatè, melle
vino implearis. Desere terram, ut appre
das cælum: fordescat tibi sensus, ut dulcescat
ritus: perde, & annihila temetipsum, ut Dei
possideas. Nam *beati mundo corde, quoniam*
Deum videbunt, Deum gustabunt, Deum po
debunt, cælestique beatitudine perfruentur.

§. M.

5. Mundato Cordis palato, ad Gustum Cæli
porrigendum est Cor.

1. Primò quidem Fide: nam hæc est; quâ
& purificantur, & acuuntur corda nostra, ad gu-
standum donum cælestis. Nisi enim Fides cre-
dit, mens etiam non capit, multoque minùs cu-
pit, aut gustat. Prima Fides pincernam mentis
agit, sine quâ impossibile est placere Deo Ani-
mam: placereque Deum Animæ. Exercenda
ergo est quâm creberrimè fides cælestis vitæ,
atque beatitudinis.

2. Cui spes succedat, non minùs firma &
certa, quâm vegeta, & crebra beatitudinis æter-
næ: quâ Coa nostrum certo certius ipsum sibi
persuadeat, & persuadendo occinat; *Scio cui cre-*
didi: quia satiabor, cùm apparuerit gloria Domini: *Ps. 16. 15.*
quam paravit in dulcedine suâ, mihi pauperculo
licet, attamen suo fideli *DEUS*, qui sicut digna-
tus est promittere, ita & potens, & certus est
præstare, ac reddere, quod promisit. Spero igit-
tur, spero, & hac spe spiro, & suspiro: ipsūque
suspirium meum, gustus est meus, dulcis gutturi
meo.

3. Spes non est invida boni sui, trahit secum
desiderium amoris, & amorem desiderantem, an-
helantemque: imò ipse est manus spei, quâ ap-
prehendit: ipse est os ejus quo gustat: id quod
sperat. Nescit enim spes confundere, sicuti &
nescit confundi: sed Amores desideriis, deside-
ria Amoribus miscens, atque cumulans, ingre-
ditur in potentias, apprehendit miserationes,
tenet promissiones, gustat dulcedines Domini
Dei sui, aliquando quidem de longè, sed ali-
quando etiam de propè: prout *spiritus, qui scri-* *1. Cor. 2. 10.*

Ee 3 tatur,

tatur, etiam profunda Dei, aperire, & donare
dignatur desideranti.

4. Post hæc Charitas os suum aperit, gutturque exerit ad gustandum, quod præparavit Deus diligentibus se. Quæ sicut est impatienter patiens, & patienter impatiens, urget corda acuitque palatos, ad gustandum, ad ruminandum, ad eructandum, illud bonum, illud suave, illud mellifluum, illud cæleste, illud beatificum illud Divinum, diligentes remunerans, esurientes satians, sipientes inebrians, inanes replens.

5. Os Charitatis suspiratio est: fauces ejus desiderium ejus: dentes ejus, meditatio est: ventriculus ejus, memoria est: fructus & gustus ejus, contemplatio est; fames ejus, tedium & expectatio ejus, ructus ejus, plenitudo ejus, calor & digestio ejus; fervor, & ardor, & assiduus profectus ejus: denique ruminatio ejus, est illa repetita, illa innovata, illa irrequieta, illa indeficiens, illa inexplebilis, illa oblivionem nesciens, absentiam non ferens, dilatione tabescens, remoris inardescens, assecutione & experientio increscens, gulositas & ingluvias Charitatis nunquam dicens, Sufficit: sed semper oggerens Deo, totique Cælo: ades ades: affer affer: amplius amplius, adhuc adhuc.

6. Huic Charitati, & sedandæ, & etiam irritandæ, is, qui bene novit Genium ejus, Spiritus sanctus, cælestem beatitudinem, maximam partem laudat, per eas appellationes, similitudinesque, ac figuræ, quæ specialiter ad gustandum pertinent. Hoc sibi vult Manna Angelorum, seu Gigantum de Cælo panis: hoc Convivium Sapientie, Cena magna, nuptiæ filii, Regis, Nuptiæ Agn

Pſ. 77. 24.

& 25.

Prover. 9.

Luc. 14. 16.

hoc discubitus cælestis, torrens voluptatis, fructus Ar- Matth. 22.
boris Vitæ. Terra latè & melle manans. Convivi- Apoc. 9. 7.
um Asueri Regis. Epulum Eucharisticum. Luc. 9. 14.
Ps. 35. 9.

7. In hoc Epulo Cælestis beatitudinis, atque Apoc. 2. 7.
Convivio, habet Charitas etiam hujus Vitæ, at Deut. 6. 3.
que Viæ, licentiam gustandi de Cibis Beatorum: Esther. 1.
habet Deum, habet Trinitatem Deum, habet Jonn. 13.
unum in Essentiâ, trinum in Personis Deum ha-
bet Essentiam Dei, habet Vitam, habet Sapien-
tiam, Potentiam, Misericordiam, Charitatem,
Bonitatem, Justitiam, Æquitatem, Veritatem,
Dulcedinem, Pulchritudinem, Immensitatem,
Æternitatem, omnem perfectionem. Habet
Verbum Incarnatum, habet ejusdem Matrem,
habet omnes Cives Cæli, cum omnibus bonis
eorum.

4. Hæc nosse, hæc recordari, hæc meditatio-
ne recolere, hæc contemplari, hæc amare, hæc
desiderare, hæc toto charitatis ardore, totâ fame,
totis viribus concupiscere, ad hæc tædiosâ festi-
natione rapi; Hæc inquam gustare, dixi beatitu-
dinem cælestem, beatitudinem Dei, beatitudi-
nem Sanctorum.

8. Nunc ergo surgite, ascendamus ad eos. Vidi- Judic. 18. 9.
mus enim terram valde opulentam, & uberem. No- Ibidem.
lite negligere, nolite cessare. Eamus, & possi-
deamus eam. Nullus erit labor. Introibimus ad
securos, ad beatos, ad amantes, & expectantes
nos. Introibimus in regionem latissimam: Ju-
dic. 18. 9. tradetque nobis Dominus locum, in
quo nullius rei est penuria, eorum quæ gignun-
tur in terrâ viventium. Tantum modo nolite ne-
gligere: nolite cessare. Dominus Virtutum nobis-
cum: & gaudet, sicutque sitiri à nobis, Deus noster.

P R A X I S.

Domine Deus meus, qui me adiuaginem similitudinem tuam ex nihilo meo creasti: Ego ipse me perditum fecissem, rursum me per sanguinem Filii tui reparasti: ideo vel maximè; ut me beatissimæ Vitæ, atque gloriæ tuæ, participem omnino rederes, prout ad hanc participationem me ab æterni destinasti, atque in tempore vocasti, Ego fidei tuæ certissimo lumine de hac meâ vocatione me edocuisti promissionibus quoque tuis, Ego Filii tui meritis, spem Ego expectationem in me, ejusdem beatæ glorie radicasti, atque fundasti: Ego denique Charitatis amorem, ardoremque in me succendisti, ut per illum desiderare, Ego promereri, Ego gustare, atque etiam aliquantulum experimentum capere, hujusce beatissimæ Vitæ, Ego gloriæ possem: Dignissimæ, Benignissimæque Majestati, ac Pietati, immortales, immensasque, quantum possum gratias ago, pro istis omnium beneficiorum erga me tuorum cumulatissimo complemento. Effice Domine in me gustum, tantum tuæ in me beneficentiae: hoc est beatissimæ istius Vitæ Gloriæ tuæ. Gustem illam fide vivacissimam, confirmissimam, Charitate ignitissimam, desideriis ardentissimis, memoria vivacissimam, meditatione frequentissimam, contemplatione affectuosissimam, Ego perpetuissimam: tædio ad illam anhelosissimo, suspiratione infatigabilissimam, expectatione constantissimam, experientio tali, quale huic vitæ fas est habere maximum. Gustem Domine, Beatitudinis tuæ dulcissimæ abundantiam, sed ad gustum tuum, non vero ad meum aut si etiam ad meum; attamen etiam ad hunc ipsum propter suavissimum, plenissimum, delicatissimum, purissimumque Gustum tuum,